

ת.א. 17-09-93-44193

בבית משפט השלום

חיפה

התובעת:

אלונה איגודלין ת"ז 307062513

ע"י ב"כ עוה"ד מיכאל חיון ו/או שלומי טולדנו

אשר מענם לכתבי בי – הדין:

ת.ד 2362 בני ברק

טל. 03-5253004 פקס. 03-5253006

– נגד –

הנתבעת:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה (אזרחי)

פל ים 15

חיפה

טל. 04-8634005 פקס. 04-8634011

מהות התביעה: כספית .

שווי התביעה: 142,500 ₪ .

כתב תביעה

א. פתח דבר

1. התובעת סבורה שיש לפתוח תביעתה עם דברי ביהמ"ש במסגרת בתק (י-ס) 11339-04-10 חיים דוד אבודרהם נ' משטרת ישראל, (פורסם בנבו, ניתן ביום 12/04/11) (להלן: "חיים דוד"):

"אבקש לסיים בציטוט מדברי מבקר המדינה, השופטת (בדימוס) מרים בן פורת. דברים אלו מובאים שוב, לאחר שצוטטו לא פעם בבתי המשפט על ערכאותיהם השונות ... שכן נראה כי גם היום בחלוף למעלה מעשור ממועד כתיבתם הם טרם הופנמו:

"היקף הליקויים וחומרתם מחייבים פעולה נמרצת ויסודית לשינוי המצב הקיים. השינוי צריך שיתבטא לא רק בשינון ההוראות, הקפדה על ביצוען והעמקת הפיקוח והבקרה, אלא בעיקר בשינוי דפוסי התנהגות ונורמות פעולה של שוטרים לעניין השימוש באמצעי המעצר. על המשטרה לעקור מן השורש נורמות פעולה לפיהן שוטרים עוצרים אזרחים בלא סמכות או

**שעוצרים בסמכות אבל אפשר לקיים את החקירה בהיות החשוד משוחרר.
פעולה כזו במישור האכיפה ובמישור החינוכי כאחד, תביא להפסקת הפגיעה
בזכותו היסודית של כל אדם לחירות".**

2. בתביעה זו תוצג עמדה לפיה אין למשטרה כח בלתי מוגבל. ישנם כלים בסיסים שהיא חייבת לעמוד בהם אחרת יהפוך הכח האדיר שהחוק הפקיד בידה לחרב המונחת על צווארו של כל אזרח.
3. המשטרה בטיפול בעניינה של התובעת חרגה מכל הנורמות הבסיסיות ועשתה מעשים חריגים בחומרתם כנגד אזרחית מן השורה, מה שמחייב התערבות שיפוטית והצבת גבולות ברורים.
4. הנתבעת פעלה ברשלנות ו/או בזדון ו/או נמנעה לבצע פעולות (מחדל), הגם שהיו בסיסיות ופשוטות - אשר בכל אלו למנוע את מעצרה של התובעת ו/או לשחררה מוקדם מהמעצר ו/או לסגור את התיק שנפתח כנגדה עוד קודם לכן, ולא ליתן לתובעת לחכות שנתיים ללא שינה עד שהוחלט על סגירת התיק כנגד מחוסר אשמה.
5. התנהלות הנתבעת, גרמה לפגיעה קשה בזכותה היסודית של התובעת לחירות, פגיעה בשמה הטוב, פגיעה בה באופן פיזי (חיפוש חודרני), גרמה לה למפח נפש קשה ולטראומה שתשא עימה עד סוף חייה, גרמה לפגיעה נפשית במשפחתה, פגיעה ברכושה, והכל תוך שהתובעת נאלצת לשלם ממון רב בשל כלל ההליכים בהם נדרשה לעמוד בלא עוול בכפה.

ב. העובדות הצריכות לעניין

6. כל הנתונים שהיו אמורים להיות בידי הנתבעת (למשל, סרטוני הוודיאן, עדויות המשפחות ועדויות עובדי המקום) היו קלים לבירור ולנתבעת היה דיי והותר זמן להשיגם, בטרם עצרה את התובעת.
7. גם כשהיו בידי הנתבעת נתונים רלוונטיים ביום מעצרה של התובעת, כן בחקירתה הראשונה, הנתבעת הוסיפה ושללה את חירותה ובמשך שנתיים ימים מיאנה לסגור את תיק החקירה וזאת כאשר כבר ביום הראשון למעצר לא היו כל ראיות כנגד התובעת.
8. מהשתלשלות העניינים המפורטת מטה, נראה בבירור כי הנתבעת התרשלה ו/או כשלה בתפקידה ו/או נמנעה לבצע את תפקידה בעניינים הבסיסיים ביותר.
9. התובעת עבדה כמטפלת בבית אבות החל מיום 12.10.15 היא אלמנה ואם ל 3 ילדים, חיה חיים נורמטיביים ואין לה כל עבר פלילי.
10. ביום 09/05/17 בשעות הבוקר זומנה התובעת לתחנת משטרת זבולון בחשד להתעללות בקשישים, לאחר חקירה אגריסיבית של מספר שעות הועברה בשעה 02:00 לפנות בוקר למעצר באבו כביר וזאת לראשונה בחייה.
11. בשעה 08:00 בבוקר ביום 10/05/17, הובאה התובעת בפני שופט מעצרים אשר האריך את מעצרה 5 ימים נוספים וזאת מבלי שהתובעת תהא מיוצגת.

12. ביום למחרת הגישה בא כוחה דיאז עו"ד תמי אולמן, הודעת ערר כנגד מעצר שווא זה, והוחלט כי התובעת תועבר למעצר בית.

13. עקב האמור והחשדות, פוטרה העובדת מעבודתה לאלתר!

מצ"ב הודעת הפסקת עבודה – מסומן א'.

14. כאמור לעיל, הכשרתה של התובעת הינה בטיפול בקשישים, ועקב החקירה שהתנהלה בעניינה שום בית אבות ו/או כל עבודה הקשורה להכשרתה סירב לקבלה לעבודה.

15. כך במשך שנתיים ימים, המשטרה נמנעה מלסגור את התיק בעניינה והתנהלה כנגדה לכאורה חקירה עד אשר ביום 20/05/19 הוחלט על ידי פרקליטות מחוז חיפה לסגור את התיק בעניינה מחוסר אשמה.

מצ"ב החלטה על סגירת התיק – נספח ב

16. הנה כי כן, הייתכן כי במשך שנתיים אספה המשטרה את כל החומר שהיה בהן להסיר את החשד מהתובעת מלכתחילה?! כמובן שהתנהלות המשטרה פגעה בזכותה היסודית לחופש, לפלוש לגופה, לפגוע בנפשה, לפגוע בנפשם של ילדיה, לפגוע בכיסה ולפגוע בשמה הטוב.

ג. התובעת הושפלה ועברה טראומה פיזית ונפשית;

17. התובעת, כאמור, נעצרה בהפתעה ובאישון לילה תוך שהיא נאזקת, מושפלת ונלקחת למעצר באבו כביר.

18. עת מעצרה ומהלך חקירתה, גודפה באופן לא צודק ולא ראוי מצד נציגי הנתבעת.

19. במהלך תקופת המעצר המיותרת, התובעת עברה טראומה נוספת בחיפוש על גופה שבוצע בתא המעצר, אשר כלל חיפוש מדוקדק באזורים רגישים. התובעת הרגישה מחוללת וחסרת אונים.

20. במהלך תקופת המעצר, התובעת לא אכלה ורק בכתה נוכח הצרה שנפלה עליה.

21. התובעת קיבלה איומים מעצורות אחרות אשר שהו עימה בתא המעצר, כן מספר עצורות, שהיו ככל הנראה מדובבים של הנתבעת, אמרו לתובעת חזר ושנה כי אם תודה בעבירות המיוחסות לה תשוחרר מייד וכל הסיוט שלה יסתיים באופן מידי.

22. מהתובעת נשללה זכותו היסודית לחופש.

23. התובעת הפסידה ימי עבודה ואף הרגישה פגועה ומושפלת נוכח העובדה כי חבריה, שכניה, משפחתה הגרעינית והמורחבת ועמיתיה לעבודה, יודעים אודות המעצר ו/או אודות הדברים שעבר בתקופה זו לרבות הבדיקות המשפילות.

24. התובעת עדיין פגועה נפשית.

25. מעבר לדברים הפיזיים והנפשיים, התובעת נזקקה לשלם שכר טרחת עו"ד בייצוגה בבקשה להארכת המעצר ותשלומים נוספים הקשורים בעניין.

ד. המסגרת הנורמטיבית

26. התובעת תטען כי על רשויות התביעה והאכיפה, וביניהם הנתבעת (המשטרה), חלה חובת זהירות, מושגית וקונקרטית, כלפי אלו שנחקרים וננקט נגדם סמכויות מעצר וחיפוש.

27. התנהלות הנתבעת, כמפורט לעיל, מהווה רשלנות/מחדל, בין היתר, לאור העובדה כי:

א. לא נערכו הבדיקות הנדרשות, הבסיסיות והמינימאליות בטרם בוצע המעצר (כגון, צפייה בסרטוני המצלמות המותקנות בבית האבות, חקירת עדי הראייה ועוד..);

ב. הנתבעת במשך שנתיים ימים!!! נמנעה מלנקות את שמה של התובעת וסירבה לסגור את התיק נגדה וזאת ללא כל צורך;

ג. הנתבעת הציגה בפני בית המשפט בחיפה, בבקשה להארכת מעצר, מצג שווא בקשר לראיות המצויות בידיה, אשר היה בהן לשחרר את התובעת ממעצר;

ד. הנתבעת הטעתה ו/או מאנה מלגלות לביהמ"ש את המידע הרלוונטי אשר היה ברשותה;

ה. הנתבעת הטעתה את ביהמ"ש בחיפה כאשר אמרה כי גרסת התובעת סותרת את הממצאים העובדתיים המצויים בידיה;

ו. הנתבעת ביקשה להאריך את מעצרו של התובע מבית המשפט, בטענה שקיים צורך בביצוע פעולות חקירה נוספות ואילו **בפועל לא היה קיים צורך כזה ולא נעשו פעולות חקירה נוספות**;

28. הנתבעת ו/או מי מטעמה, במעשיה ו/או במחדליה, כמפורט לעיל הביאה לכליאתה לשווא של התובעת וללא כל הצדק שבדין, תוך ביצוע העוולה הקבועה בסעיף 26 לפקודת הנוזיקין; מעצר התובעת ו/או המשך מעצרה נעדר עילה.

29. במעשיה ובמחדליה, פגעה הנתבעת ו/או מי מטעמה ללא הצדק שבדין, וללא כל מידתיות ראויה בזכותה הבסיסית של התובעת לחירות וחופש תנועה והכל תוך הפרה בוטה של הוראות חוק יסוד כבוד האדם וחירותו.

30. מעשיה של הנתבעת, בנסיבות שתוארו לעיל, מהווים תקיפה שלא כדין, מעצר שווא ועיכוב שלא כדין, הגם בהתאם לסעיף 60 לפקודת הנוזיקין (עוולת נגישה).

31. בעקבות המעצר ובגינו, הרגישה התובעת השפלה עמוקה ונזקקה לטיפול. המקרה המצער גרם לפגיעה בשמה הטוב, לבהלה ולטראומה לילדיה, למשפחתה ולתובעת עצמה.

32. בנוסף נגרמה לה עוגמת נפש רבה בגין המעצר, חיפוש בגופה, ההשפלות בחקירה ובתא המעצר.

33. הנתבעת, כאמור, הפרה את זכויותיה הבסיסיות והחוקיות של התובעת לחופש. בעניין זה יטען כי הטעמים אשר בעטיים נעצר התובעת ו/או נמשך מעצרה נעדרו כל עילה, לא היו צודקים וחשוב מכך היו יכולים להימנע על ידי פעולות פשוטות שהיה על הנתבעת לערוך.

34. בית המשפט הנכבד מופנה לפס"ד שניתן לאחרונה תחת ידו של ביהמ"ש העליון הנכבד בעניין רעא 4672/14 יהודה גליק נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו, ניתן ביום 06/01/15) (להלן: "יהודה גליק"), גם באותו מקרה הייתה זו הנתבעת דכאן שפעלה לשלילת חירות שלא כדין:

"י. אין צורך להרחיב בדבר מעמדה הרם של זכות הפרט לחרות אישית. מדובר בזכות חוקתית, ראשונה במעלה, המעוגנת מפורשות בסעיף 5 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, וכפי שקובע סעיף 1 לאותו החוק: "זכויות היסוד של האדם בישראל מושתתות על ההכרה בערך האדם, בקדושת חייו ובהיותו בן-חורין";

35. התובעת טוען כי על פי הדין והפסיקה, על הנתבעת חלה חבות בתשלום פיצויים בגין רשלנות בגין מעצר שלא כדין. בעניין זה ר' את פסה"ד חיים דוד:

"... משקבעתי כי המעצר והכבילה היו שלא כדין הרי שברור כי נוכח חובת הזהירות המושגית והקונקרטית של משטרת ישראל, היא חבה לכל הפחות ברשלנות"

36. כמו-כן, מופנה ביהמ"ש הנכבד לפסה"ד בעניין תא (תד"י) 13697-02-10 יוסף אונגרפלד נ' משטרת ישראל/חדרה, (פורסם בנבו, ניתן ביום 25/02/12):

"אין מחלוקת כי המדינה חבה בנזיקין בגין רשלנות המשטרה. המשטרה אשר מבצעת תפקידה נדרשת להשתמש בסמכויותיה בסבירות, בהגינות ובמיומנות. כבר נקבע כי אף כאשר מדובר בפעולות שמבצע גוף ציבורי ראוי כי סמכויות אלה תבוצענה במיומנות ובסבירות."

37. ביהמ"ש הנכבד דשם, ממשיך וקובע כי למשטרה (הנתבעת) חבות גם במצבים בהם לא ביצעה את תפקידה, כלומר במחדל, כן חלה עליה חובה גם במצבים, למזער, בהם הצטבר חומר ראיות המצדיק הגשת כתב אישום - דבר שלא היה בעניינו, שכן הנתבעת לא פעלה לאסוף ראיות, אלא רק לאחר המעצר:

"גם כאשר המשטרה לא ביצעה את תפקידה (במחדל) ולא טיפלה בתלונות שהגישה משפחה בגין התעללות מצד שכניה, מצא בית המשפט העליון לחייב את המדינה בנזיקין ... בתי המשפט אף הכירו באחריות המדינה בנזיקין גם כאשר המדינה מביאה לדין את מי שכנגדם הצטבר חומר ראיות המצדיק הגשת כתב אישום."

38. עוד מוסיף ביהמ"ש וקובע כי המבחן לפיו יקבע ביהמ"ש, בדיעבד, כי לא היה יסוד להאשמה, הוא מבחן אובייקטיבי, כך בעניינו לעניין המצער:

"ההלכה הפסוקה קובעת כי המבחן שעל פיו יקבע בית המשפט, בדיעבד, כי לא היה יסוד להאשמה הוא מבחן אובייקטיבי. על בית המשפט להציב

עצמו בצומת הדרכים שבה ניצבה התביעה ערב הגשת כתב האישום, ולבחון האם באותה נקודת זמן ובהינתן התשתית הראייתית שהייתה בפניה באותה עת, ההחלטה להעמיד לדין הייתה סבירה. קרי: האם היה בחומר החקירה שנאסף כדי להעלות אצל תובע סביר ציפייה כי בידי ראיות לכאורה לביסוס ההרשעה."

39. כפי שתואר באריכות וברחל בתך הקטנה, הנתבעת פעלה ברשלנות ו/או נמנעה לפעול במקום בו היה עליה לפעול ולחקור (מחדל), לכן, לא היה בידיה ו/או לא היה יכול להיות בידיה ראיות על פיהן תעצר התובעת.

40. כאשר בדיעבד התברר כי מעצרה של התובעת והארכת מעצרה התבסס על תלונה של אחת מעובדי המקום בלבד!

41. קרי, להבדיל משאר החשודים בפרשה, שם עזויות המשפחות הם שגרמו למעצרים, כאן עדותה של עובדת אחרת היא שהביאה למעצר השווא של התובעת! וזאת מבלי שהמטרה תבדוק לעומק את עדותה.

42. התנהלות הנתבעת גרמה בפועל למעצרה של התובעת וגרמה לה לנזקים רבים ממוניים ולא ממוניים.

43. בהתאם לדין ולהלכה המנחה של בית המשפט העליון, יש לפצות את התובעת בנסיבות העניין;

44. בהתאם לדין ולפסיקה המנחה, כאשר פרט מעוכב, נעצר או נאסר שלא כדין – ניתן לפצות אותו במסגרת תביעה נזיקית.

45. בעניין זה מופנה ביהמ"ש הנכבד לפסה"ד שניתן על ידי ביה"ש העליון לאחרונה בעניין גליק:

"בהמשך לכך, כאשר נאסר, נעצר או מעוכב פלוני, שלא כדין, על-ידי כוחות הביטחון, ייתכן שיהיה זכאי לפיצויים בשל כך במסגרת תביעה נזיקית (ראו והשוו ר' קיטאי סג'רו המעצר: שלילת החירות בטרם הכרעת הדין 469-487 (תשע"א); סעיף 80 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; וסעיף 38 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996)".

46. כפי שבואר באריכות מעלה, התנהלותה של הנתבעת מעלה תמונה ברורה של רשלנות והנהלות חובבניות, אשר גרמה לאדם חף מפשע, לנזקים רבים ברמה הנפשית, ברמה הפיזית ובאופן כספי.

47. לכן, מתן פיצוי הולם, ראוי וצודק לידי התובעת, אולי יגרום לנתבעת להקפיד לבצע את עבודתה נאמנה ולכלל הפחות, לבצע את עבודתה במיומנות מינימאלית וזאת על מנת להגיע לחקר האמת, לתפוס את העבריין ולכלל הפחות למנוע את מעצרים של אנשים חפים מפשע.

48. התובעת תטען כי הפסיקה התוותה מספר אבני בוחן למידת הפיצויים אשר יושתו על הנתבעת.

49. לפי הפסיקה, על ביהמ"ש להתחשב במספר נקודות כגון, אופי הזיכוי (מוחלט או מחמת הספק), התנהגות החשוד (האם שיתף פעולה או פעל כנגד המשטרה), התנהלות המשטרה (גם רשלנות) – כך ככל והזיכוי מוחלט והחשוד שיתף פעולה, כמו בענייננו, התובעת תפוצה ובאופן משמעותי.

50. ביהמ"ש הנכבד מופנה לפסה"ד מבית המשפט העליון בעניין ע"פ 700/00 טוויל נ' מדינת ישראל (פורסם נבו, ניתן ביום 23/05/02):

בדונו בחלופה האמורה על בית-המשפט לאזן בין השיקולים השונים הניצבים בפניו: ההגנה על זכויות הנאשם והצורך לפצותו בגין הפגיעה בהן אל מול האינטרס הציבורי שבהעמדת עבריינים לדין בלא הרתעת-יתר של התביעה, הם העומדים בבסיס האיזון בין השיקולים. עמד על כך הנשיא ברק:

"השיקול הראשון עניינו זכויות היסוד של הנאשם. אין חולק, כי עצם ההעמדה לדין מהווה פגיעה בחלק ניכר מזכויות היסוד של הפרט. פתיחת ההליך הפלילי פוגעת בפרטיותו של הנאשם (ראו בג"ץ 7256/95 פישלר נ' מפכ"ל המשטרה, בעמ' 10). יש בה, לרוב, כדי להביא לפגיעה בקניינו ולעתים אף לפגיעה בחופש העיסוק שלו. מקום שבו הנאשם נעצר, נשללת חירותו. שמו הטוב של הנאשם עומד אף הוא בסכנת פגיעה עקב ההליך. אכן, העמדה לדין היא עניין רציני. יש בה כדי לשנות את חייו של אדם. צל מעיב עליו. החיים שוב אינם כשהיו..."

...

"בדונו בשאלת זכאותו של הנאשם לכיסוי הוצאות הגנתו ולפיצויים על בית-המשפט לבחון את שאלת נזקו של הנאשם ולאזנה עם מכלול רחב של שיקולים. כך יונחו על כפות המאזניים מחד – התנהגות המשטרה והתביעה, אם וככל שאלה פגעו באופן בלתי מידתי בנאשם מחמת אי-חוקיות או מעשה זדון, וייתכן אף ברשלנות. מנגד יונחו על הכף הנסיבות הקשורות בנאשם וכן התנהגותו הן בחקירתו במשטרה והן במהלך המשפט. שיקולים אלה אינם רשימה סגורה..."

...

"כאמור, התנהגותו של הנאשם היא מרכיב בעל השפעה רבה הן על עצם פסיקת הפיצויים והן על גובה הפיצויים. המקרה שלפנינו אינו משאיר ספק בדבר ההצדקה להפחתת סכום הפיצויים. אופי הזיכוי – היותו זיכוי מחמת הספק; העובדה שהמערער בחר שלא לשתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק וקביעת בית-משפט קמא כי המערער שיקר במצח נחושה בבית-המשפט והעלה גירסה בלתי מתקבלת על הדעת – כל אלה הינם גורמים המשפיעים על סכום הפיצוי בדרך של הפחתתו באופן משמעותי. כך גם סירובו של המערער לחתום על מסמכי המעצר, אי-נכונותו לענות על שאלות חוקרי המשטרה והתעקשותו שלא לשתף פעולה עם גורמי אכיפת החוק במהלך ההליך. באיזון השיקולים שבתיק ולנוכח התנהגותו של הנאשם הגעתי למסקנה כי הסכום הראוי לפיצוי במקרה זה יעמוד על 50% מסכום הפיצויים המרבי הקבוע בתקנות לעניין הפיצוי בגין מעצר..."

51. יש לציין כי באותו מקרה המתואר בפסה"ד מעלה, המערער, בין היתר, שיקר למשטרה (הנתבעת), לא שיתף איתה פעולה וסירב לחתום על מסמכי המעצר - ועדיין קיבל פיצוי בגין מעצרו.

52. ואילו במקרה נשוא עסקינן, התובעת שיתפה פעולה עם השוטרים באופן מלא! התובעת ויתרה על זכותה להיוועץ בעו"ד בכל הפעמים שנחקרה כי ידעה שהיא חפה מפשע; התובעת הביעה את הזעזוע העמוק נוכח מעצרה מספר פעמים בחקירתה ואף במעצרה; התובעת אמרה במספר פעמים כי היא לא עשתה את המיוחס לה ובוודאי קיימת טעות; התובעת שיתפה פעולה בכל שלבי החקירה, ענתה על כל השאלות.

53. לפיכך, מגיע לתובעת פיצוי גבוה וראוי בנסיבות אלו.

54. על הנתבעת חלה חובת פיצוי גם בגין עוגמת נפש שנגרמה לתובעת הגם בשל כליאת שווא;

55. התובעת תטען כי הדין הכיר במתן פיצוי בגין עוגמת נפש בנסיבות העניין. כאמור מעלה, התובעת הושפלה למול שכניה, מכריה, עמיתיה לעבודה ומשפחתה. התובעת חשה בושה וחוסר אונים נוכח כל הליך המעצר שעברה, איומים בתא המעצר, בדיקות פולשניות ומשפילות.

56. ביהמ"ש מופנה לפסה"ד בעניין **חיים דוד**, שהעניק פיצוי בשל עוגמת נפש שנגרמה לעצור בשל כליאת שווא, שם נפסק סך של 5,500 ₪ בגין ראש נזק זה, כן שולם לו הוצאות משפט בסך 1,000 ₪ ושכ"ט עו"ד בסך 2,000 ₪.

57. בתי משפט השונים חייבו את הנתבעת לשלם סכומי כסף רבים בגין מעצרים שערכה שלא כדין, בשל התנהלות קלוקלת ובגין גרימת עוגמת נפש;

58. התובעת תטען כי, בתי המשפט חייבו את הנתבעת לשלם כספים רבים, המגיעים לכדי אלפי, עשרות ומאות שקלים, לפרטים אשר נעצרו/עוכבו על ידה שלא כדין, בשל התנהלות קלוקלת של הנתבעת וכן בשל גרימת עוגמת נפש לאלו.

59. ביהמ"ש העליון, שנתן את פסיקתו לאחרונה בפרשת יהודה גליק, סקר מספר מקרים בהם נפסקו הוצאות בגין מעצר או עיכוב וזאת נוסף על פסיקת הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד. להלן תובא סקירה זו:

"ועוד באשר לגובה הסכום הראוי בענייננו: כאמור, הסכומים שנקבעו בפסיקה שונים מאוד ממקרה למקרה. ...

בעניין אבודרהם עוכב התובע ונאזק על-ידי כוחות הביטחון, כאשר אלה סברו, בשגגה, שהוא נדדש לחקירה, אולם בדיעבד התברר כי לא כך היה. בית המשפט פסק לטובת התובע 5,500 ₪"ח בגין סך נזקיו הלא ממוניים, וכן 3,000 ₪"ח נוספים בגין החזר הוצאות ושכר טרחה.

בת"א (שלום ירושלים) 4317/09 פדרמן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2012) נדון עניינם, בין היתר, של תובעים אשר עוכבו למשך חמש שעות בתחנת המשטרה בטענה כי הם בדרכם להתקלות לא חוקית, ובית המשפט

מצא כי לא היה מקום לעכבם שעה שלא היה מדובר בהתקהלות שאינה חוקית; בית המשפט פסק לטובת תובעים אלה 4,000 ₪ (שם, פסקה 65).

בע"א (מחוזי ירושלים) 2542/08 נידם נ' בן גביר [פורסם בנבו] (2009) נדון מקרה בו עוכבו המשיבים למשך שלוש שעות ומחצה, בטענה כי הם הפרו את הסדר הציבורי בכך שהתאספו במרכז ירושלים על מנת לחגוג את מותו של יאסר ערפאת. בית המשפט קבע כי לא היה בפעילותם כדי להפר את הסדר הציבורי, ומכאן כי המשיבים עוכבו לשווא, ונפסק לכל אחד מהם סכום של 3,000 ש"ח בגין כך.

בת"א (שלום תל אביב) 46575/01 עפרה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2003) נעצרה התובעת למשך 24 שעות בגין תלונה נגדה על הטרדות, אולם בסופו של יום נמצא, על-ידי בית משפט של מעצר, כי ספק אם היה מקום להשאיר את התובעת ללילה במעצר; בית המשפט שדן בתביעת הפיצויים באותו מקרה קבע, כי התובעת זכאית לפיצויים בגין כך בגובה 10,000 ש"ח.

מנגד, כאשר מדובר היה במעצרי שווא ארוכים יותר, היה הסכום הכולל גבוה יותר, אך יצוין כי הסכום שנפסק בעבור כל יום של שלילת חירות היה, על פניו, נמוך יותר. כך למשל, בעניין שירי נפסק לטובת המבקש סכום של 80,000 ש"ח בגין מעצר שווא של 29 יום; בת"א (שלום תל אביב) 9014/05 [פורסם בנבו] נפסקו לתובע 120,000 ש"ח בגין מעצר שווא של 60 יום.

בת"א (שלום תל אביב) 15395/04 [פורסם בנבו] נפסקו לתובע 13,000 ש"ח בגין מעצר שווא של 13 יום (בתוספת 10,000 ש"ח הוצאות).

60. בפסה"ד בעניין יהודה גליק, ביהמ"ש העליון הנכבד הגדיל את סכום הפיצוי שקיבל התובע מביהמ"ש דלמטה, וקבע כי חלה יפוצה בסך כולל של 7,500 ₪ בגין עיכובים, שלא כדין, שנמשכו שעות אחדות, וכן שכ"ט עו"ד בסך 2,500 ₪.

61. מהסקירה שערך ביהמ"ש העליון הנכבד עולה, כי בתי המשפט השונים פסקו אלפי שקלים בגין עיכובי שווא וזאת נוסף לפסיקת הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד.

כאשר היה מדובר במעצרי שווא, פסקו בתי המשפט השונים עשרות ומאות אלפי שקלים וזאת נוסף לפסיקת הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד.

62. ביהמ"ש העליון הנכבד הוסיף בפסק דינו, כי על אף הנאמר בסקירה שנתנה על ידו, על ביהמ"ש לבחון כל מקרה לגופו ולתת משקל לעצם העיכוב/המעצר ולסיבות שהביאו לעיכוב/מעצר וזאת בטרם יערוך חישוב למשך זמן שלילת החירות. מלשון פסה"ד:

"בקבעו את סכום הפיצויים הרלבנטי על בית המשפט ליתן כמובן משקל לעצם המעצר או העיכוב ולנסיבותיהם, עוד בטרם חישובו של משך שלילת החירות"

63. אם כן, התובעת סבורה כי נוכח ההתנהלות הקלוקלת, הרשלנית, המתדלית והזדונית של הנתבעת, אשר הביאה למעצרה של התובעת, להשאתה במעצר ולהאריך את מעצרה שלא כדין - יש לפסוק סכום פיצוי גבוה אשר יביע את מורת רוחו של ביהמ"ש הנכבד ואת מורת רוחו של

הציבור מהתנהלות שכזו – או אז אולי תפעל הנתבעת, כפי שהיא אמורה, כאמור בציטוט הדברים בראשית סיכומים אלו.

64. התובעת תטען כי יש לפצותה בסך של 144,500 ₪ או כל סכום גבוה אחר שנראה לנכון לבית משפט נכבד זה בנסיבות העניין, אשר זועקות לשמיים, וזאת בשל מעצרה, הארכת מעצרה שלא כדין וכל אשר נלוו לאלו, כפי שפורט ברחל בתך הקטנה מעלה, ובשל עוגמת הנפש הרבה שנגרמה לה ולבני משפחתה.

ה. סוף דבר

65. מהאמור מעלה נראה כי מעצרה של התובת, מראשיתה ועד סופו, כן ההליכים שהובילו למעצר ולהארכת המעצר היו פגומים ופסולים.

66. שיקול דעתה הכושל של הנתבעת וכישלונה לבצע את תפקידה באופן מינימאלי ובסיסי גרמה למעצר ולפגיעה קשה בתובעת.

67. לתובעת נגרמו נזקים ממוניים ולא ממוניים רבים המחייבים מתן פיצוי ראוי והולם.

68. למשפחתה נגרמו נזקים נפשיים.

69. אשר על כן, בית המשפט הנכבד יתבקש לפסוק לתובעת כדלקמן:

א. שכ"ט עו"ד במסגרת הבקשה להארכת מעצר 20,000 ₪.

ב. מעצר שלא כדין, עגמת נפש ופגיעה בשם הטוב 100,000 ₪.

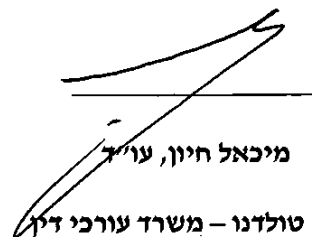
ג. שכר עבור ימי עבודה שהפסידו התובעת 22,500 ₪.

ד. הוצאות רפואיות 1,000 ₪.

ה. נסיעות 1,000 ₪.

ו. כל סכום נוסף שיראה נכון וצודק בנסיבות קשות אלו.

70. כן יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעת בסכומים הנ"ל או בכל סכום אחר אשר ראוי שיקבע, בצירוף הפרשי ריבית והצמדה כדין, לרבות הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בתוספת מע"מ כחוק.

מיכאל חיון, עו"ד
חיון & טולדנו – משרד עורכי דין

ב"כ התובעת

א

"NEOT HAYAM"

The Nursing Home
26 Tzahal St., Kiryat Yam

"נאות הים"

בית האבות הסייעודי
רח' צה"ל 26, קריית ים

טל. 04-8666077 Tel. פקס. 04-8734513 Fax.

NAOTAYAM@WALLA.CO.IL

30/05/2017

לכבוד
גב' איגודלין אלונה
שלום רב,

הנדון : הפסקת עבודה

1. הגברת איגודלין אלונה ת.ז. 307062513 עבדה בבית אבות סיעודי "נאות הים" כמטפלת מתאריך 12/10/2015.
2. הריני להודיעך על הפסקת עבודתך במוסדנו, וזאת החל מיום ה- 30/05/2017.
3. משכורתך הקרובה תכלול גמר חשבון בגין עבודתך בחברתנו, על כל המשתמע מכך.

בברכה,

סופיה אוקונב
מנהלת אדמיניסטרטיבית

מדינת ישראל
משרד המשפטים

פרקליטות מחוז חיפה

תאריך: 20/05/2019

פמ"ח: 1951/17

פקס: 04-8678696

לכבוד:
תמי אולמן, עו"ד

ח.ג.

הנדון: מרשתת אלונה איגולדין ת.ז. 307062513

פלי"א 189613/17

הריני להודיעך כי הוחלט לסגור את התיק נגד מרשתת מחוסר אשמה.

שלי זאבי-ברזיל, עו"ד

ממונה בפרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

יפוי כוח

אנו האמ אלוהא איגודלין מו 307062513 ממנה כזה את עלד מיכאל חיון ו/או שלומי טולדנו מרחוב הפלים 2 , בעיר חיפה להיות בא כוחי לעניין: תביעה כנגד משטרת ישראל.

מבלי לפגוע בזכויות בכלליות המיניו הנ"ל יהי בא כחי רשאי לעשות ולפעול בשמי ובמקומי בכל הפעולות הבאות, כולן ומקצתן הכל בקשר לעניין הנ"ל והנובע ממנו כדלקמן:

1. לחתום על ולהגיש כל תביעה או תביעה שכנגד, ו/או כל בקשה, הגנה, התנגדות, בקשה למתן רשות לערער, ערעור, הודעה, טענה, תובענה או כל הליך אחר הנוגע או הנובע מההליך הנ"ל ללא יוצא מן הכלל ומבלי לפגוע באמור גם להודות ו/או לכפור בשמי במשפטים פליליים.
2. לבקש ולקבל רשומה רפואית מכל רופא ו/או מוסד רפואי שבדק אותי ו/או טיפל בי והכל בהתאם לכתב ויתור על סודיות רפואית.
3. לבקש ולקבל חוות דעת רפואית ו/או מקצועית מכל רופא ו/או מוסד רפואי ו/או כל בעל מקצוע אחר.
4. להופיע בקשר לכל אחת מהפעולות הנ"ל בפני כל בתי המשפט, בתי דין למיניהם או מוסדות אחרים הן ממשלתיים והן אחרים עד לדרגה האחרונה.
5. למסור כל עניין הנוגע מהעניין האמור לעיל לבוררות ולחתום של שטר בוררין כפי שבא כחי ימצא לנכון ולמועיל.
6. להתפשר בכל עניין הנוגע או הנובע מהעניינים האמורים לעיל לפי שקול דעתו של בא כחי ולחתום על פשרה כזו בביהמ"ש או מחוצה לו.
7. לגבות את סכום התביעה או כל סכום אחר בכל עניין מהעניינים הנ"ל לרבות הוצאות בימ"ש ושכר טרחת עו"ד, לקבל בשמי כל מסמך וחפץ ולתת קבלות ושחרורים כפי שבא כחי ימצא לנכון ולמתאים.
8. לנקוט בכל הפעולות ולחתום על כל מסמך או כתב בלי יוצא מן הכלל אשר בא כחי ימצא לנכון בכל עניין הנובע מהעניין הנ"ל.
9. לחתום בשמי במקומי על כל בקשה, הצהרה ומסמכים אחרים למיניהם וליתן הצהרות, קבלות ואישורים ולקבל כל מסמך שאני רשאי לקבלו עפ"י דין.
10. להעביר יפוי כח זה על כל הסמכויות שבו או חלק מהן לעו"ד אחר עם זכות העברה לאחרים, לפטרם ולמנות אחרים במקומם ולנהל את ענייני הנ"ל לפי ראות עיניו ובכלל לעשות את כל הצעדים שימצא לנכון ומועיל בקשר עם המשפט או עם ענייני הנ"ל מאשר את מעשיו או מעשי ממלאי המקום בתוקף יפוי כח זה מראש.

המילים הבאות ביחיד תכלולנה את הרבים ולהיפך.

ולראיה באתי על החתום, היום: 18/7/19.

חתימה: 3154

הנני מאשר את חתימת מרשי הלל.

מיכאל חיון, עו"ד
553.0
מיכאל חיון, עו"ד

מדינת ישראל

בית משפט ה מ"א ב חפ"י תאריך 18/09/2019

טופס 1 - פתיחת הליך אזרחי

(לפי תקנה 7 א(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984)

סמן במשבצת המתאימה:

1. המסמך המוגש

☒ תובענה עיקרית ☐ ערעור ☐ הודעה לצד ג' ☐ תביעה שכנגד ☐ בקשה בכתב המוגשת לפני פתיחת התיק העיקרי ☐ ערעור שכנגד

☐ אבועה	☐ בקשה לאישור עיקול	☐ בקשה לפי חוק להגנה על עדים, התשס"ט-2008	☐ בקשה לתשלום תכופ	☐ הגבלים עסקיים	☐ הטרדה מאיימת וזו הגנה	☐ פתיחה פתיחה	☐ פתיחה פתיחה	☐ זעדת ערר	☐ חוזה אחיד
☐ חיקור דין אזרחי	☐ ניהול רכושם של נעדרים או שבויים	☐ ערעור אזרחי	☐ ערעור בחירות	☐ ערעור על בית דין למשמעת	☐ ערעור על בית דין משמעת של רשויות מקומיות	☐ ערעור על בית דין משמעת של עובדי מדינה	☐ ערעור על בית דין משמעת של לשכת עורכי הדין	☐ ערעור לפי חוק חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), התש"י-1950	☐ ערעור על החלטת ועדה
☐ ערעור מיסים	☐ ערעור נזר אזרחי	☐ ערעור על החלטת רשם בית המשפט	☐ ערעור שונה אזרחי	☐ ערר על פי חוק המים, התש"י-1959	☐ עתירות אסירים	☐ פירוקים רגל	☐ פשיטת רגל	☐ רשות ערעור אזרחי	☐ רשות ערעור על החלטת רשם ההוצאה לפועל
☐ רשות ערעור על תביעות קטנות	☐ שכירות	☒ תיק אזרחי	☐ תיק אזרחי בסדר דין מהיר	☐ תיק אזרחי בסדר דין מקוצר	☐ תביעת בורות	☐ תובענה ייצוגית			

2. (א) סוג תיק בהליך אזרחי

¹ ס"ח התשס"ט, עמ' 98.

² ס"ח התש"י, עמ' 162.

³ ס"ח התש"י, עמ' 169.

(ב) סוג תיק בהליך משפחה

☐ אימוץ	☐ אפטרופסות	☐ פסק חוץ	☐ בקשה לאישור עיקול	☐ הטרידה מאיימת וצו הגנה	☐ נישואין	☐ יישוב סכסוך	☐ ערעור משפחה	☐ ערעור על החלטת רשם	☐ רשות ערעור משפחה
☐ שינוי שם	☐ תביעת בורות	☐ קביעת גיל	☐ התרת נישואין	☐ תיק הסכם	☐ תיק משפחה	☐ תביעת נזקקות	☐ תיק עזבונות	☐ ערעור משפחה אימוץ	

3.

☐ סכום התביעה (בתביעות כספיות בלבד):

₪ 142.500

4.

☐ סוג עניין (יש למלא בהתאם להודעת מנהל בתי המשפט לפי תקנה 7א(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 כפי שמתפרסמת ברשומות מזמן לזמן):⁴

באותו התיק, והאגרה שתשלום היא האגרה הגבוהה ביותר) (באפשרותך לבחור יותר מסוג עניין אחד)

5. בעלי הדין- פרטי מגיש התובענה (די בציון פרטי בעל הדין הראשון) ☐ קטין ☐ חסוי

שם (פרטי ומשפחה/חברה/מוסד)	מספר זהות/ מספר ח"פ	מספר טלפון	כתובת
אלונה איגוד י"ן	307062413*		

* בהתאם לתקנה 7א(ו) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, אם אין בידי מגיש התובענה "מספר זהות" כהגדרתו בתקנות האמורות, עליו לפרט את הטעמים לכך. לפיכך, אם אין ברשותך מספר זהות, נא פרט:

6. פרטי בעל-דין שכנגד⁵ (די בציון פרטי הנתבע הראשון) ☐ קטין ☐ חסוי

שם (פרטי ומשפחה/חברה/מוסד)	מספר זהות/ מספר ח"פ	מספר טלפון	כתובת
לפני יחיד			כ"ב 2
בעניין עיזבון המנוח (בתיקי עזבונות בלבד)		מספר זהות	תאריך פטירה

7. אחר:

☐ הוגשה בקשה לפטור מתשלום אגרה בהתאם לתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007⁶ או תקנות בית המשפט לענייני משפחה (אגרות), התשנ"ו-1995⁷.

⁵ בהתאם לתקנה 9(2) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, פרטי הנתבע ימולאו עד כמה שניתן לבררם.

⁶ ק"ת התשס"ז, עמ' 720.

⁷ ק"ת התשנ"ו, עמ' 8.

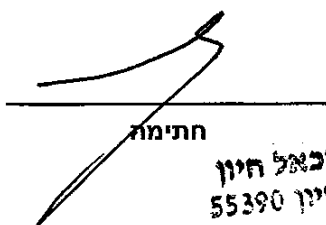
8. פרט בקשות שנפתחו לפני פתיחת ההליך הנוכחי:

מספר תיק	שם התיק	תיאור
----------	---------	-------

9. פרטי בא כוח (אם מגיש התובענה מיוצג)

שם עורך הדין (שם פרטי ושם משפחה)	שם משרד עורך הדין	מספר רשיון	מספר פקס	מספר טלפון
ליכאל שושן		55390	076-5101012	5575117

אני מצהיר כי ידוע לי שסעיף 4 לטופס זה משמש, לצורך שומת אגרת בית משפט ואני מתחייב כי אין התובענה כוללת סוגי עניין שלא פורטו בסעיף 4 לטופס זה.

 חתימה
 עו"ד מיכאל חיון
 מספר רשיון 55390

18/09/2017
 תאריך